Universitätsbibliothek Paderborn

Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris || celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondàm Decani

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Visual Library

diuulſit, perpetua tactus deindè, vt ferũt, amẽtia: Quãdoquidem, inquit, Franciam deſeruêre omnes virtutes, cum tranſlatis precioſi martyris reliquijs, hoc apud te perpetui pignus amoris cupit eſſe depoſitũ: pridèm enim cũ trãſlato beati Viti corpore ſub Pio Ludouico in Corbeiã, omnis Francorũ fortuna ad Saxones demigrauit: nunc quod reliquum fuit Franciæ regibus, apud te noueris collocatũ. Henricus rex magnificũ munus ſingulari excepit reuerentia, regem vinctũ per eundẽ nuncium cõſolatus, bono iuſsit eſſe animo: ſibi curã fore honoris & incolumitatis eius. Acceſsit huic dono aliud. Rodulphus Burgundionum rex, qui aliquandiù in Italia regnabat, cùm aduersùs Berẽgarios depugnâſſet, in eadẽ prouincia donum accepit à Samſone comite, lãceam miri operis, quæ quondàm Conſtantini Magni fuiſſe perhiberetur. Erat autem adſpectu mirabile opus: iuxta mediam ſpinam feneſtellis interciſa, crucibus de Dominico ligno inſignita: precium erat in ſacris reliquijs, cui ars acceſſit cum auri metallo. Hãc interpoſitis, quos putabat idoneos, rex à rege magno precio accipere contendebat, ſi fieri poſſet: ſed non erat Rodulpho vlla rei æſtimatio: nihil illi in omni vita charius. Non deſtitit Henricus promiſsis, nõnunquàm minis, vndecunq; cauſis quæſitis deſiderium proſequi: & perfecit, vt ei dono ab rege mitteretur. Hunc precioſum Imperij theſaurum, Imperatores diù in delicijs habuêre: nunc, quibus ex cauſis incertum, ad Nurenburgenſes, vt creditur, peruenit. Erat huius muneris prouentus ſemper Henrico acceptiſsimus: tantumq; peperit inter reges vinculum, vt Rodulphum Henricus magna parte Sueuiæ donauerit. Eam arbitror trans Rhenum, quæ nunc Imperialis eſt Burgundia.

CAPVT VII.

OPeræprecium eſt diligentiùs rem Vngaricam ſu
hoc rege percenſere. Gens eſt aduena, quæ recen
ex Scythia commigrauit: conſederatq; in Pannonijs:
& crebras faciens excurſiones, aliquotiès à Sueuis &
Bauaris retunditur. Conradus quoquè rex in ſuo tem-
pore illam quàm fortiter repreßit. Cùm verò Conra-
dum audiſſent Vngari ſublatum, concepta audacia,
excurſionem fecêre in Saxoniam: multis vrbibus eua-
ſtatis, incendia, rapinas, miſcebant. Rex Henricus tum
erat in præſidio Werlaon, vrbis tum præcipuæ: rudique
militi quem habebat, non ſatìs fidit aduersùs inſolen-
tißimam & ferocißimam gentem. Itaque impunè
graſſabantur ad mare vſque: Bremenſis ciuitas concre-
matur: & tamen ſanctorum, qui ibì requieuêre, meri-
tis, flamma vaſtantibus Vngaris obuiàm pergit, multo-
que conſumpſit. Per quæ tempora etiam Wandali in vi-
cinam vrbem Hamburgum ſæuitiam conuerterunt: Ho
enim illud erat tempus, quo multos Chriſtus per ſangui-
nem ad ſe deuocabat in regnum. Leuibus tum prælijs rex
vexabat Vngaros peruaſtantes, in quibus captus era
vnus ex illorum principibus, quem magno auri ponder
ad redemptionem depoſcebant. Rex auro contempto,
captum reddere pollicetur, ſi aliquot annorum induci
paciſcantur. Conuenit inter eos de annis nouem: quibu
conſtitutis, rex militem facit inſtrui omni genere neceſ-
ſariorum ad bella armorum, exerceri ad pugnam, ar-
mari quoquè promptè. Conſtituit deindè, quotum
quiſque in agris ſuſtineat pugnantem in expeditione.
Octo nonum, & in vrbibus quatuor quintum quenque:
& præſidijs firmat vrbes. In agris autem nihil dimittit,
quod hoſtibus præda ſit redituris. Conuiuia nuptiarum,
& alias comeſſationes amicorum, iubet in vrbibus fi-

lis apparari: non in prædijs foris, quæ vocant vrbana: etiam ſi in agris ſint, dum ſint vrbiũ inſtructa ritu. Sic expeditum, ſic exercitatum militem probat in Wandalis, hoſte, vt putabat, molliore. Ducit in vrbem quam vocant Brandenburgum: qua multis vix laboribus expugnata, prouinciam ſibi ſubijcit. Indè in Dalmatas agmen vertit, eiuſdem gentis & linguæ nationem, quòd paternum illi odium eſſet in gentem: cuius vrbem Gronaobſidet, & viceſimo die capit: militi permittit diripiendam, vt acuat: omnibusq́; puberibus peremptis, quo timorem crearet in gente, victorem reducit exercitum. Pragam quoq; Bohemorum metropolim, ex eiuſdem gentis ſocietate oppugnat: regémque illius in eam perducit neceßitatem, vt ſe dedat. Pater hic erat Boleſlai, Henrico fidelis & promptus, per omnem reliquã ætatẽ. Sic primùm facta eſt Bohemia regi Romanorum, Saxonúmque principi tributaria: quanuis & anteà per maternum Henrici auum, Imperatorem Arnulphum, victo rege Morauorum, cui tum Bohemia quoq; parebat, iugum acceperat Romanæ ditionis.

CAPVT VIII.

IAm conſtitutæ Vngaris induciæ finem habebãt, cùm illi mittentes pro more nuncios, dona ſolita poſtulabant: dederat enim rex per ſingulos annos nonnihil donatiui nomine, quo obæratos haberet ſibi: Id cùm ſibi perpetuum Vngari ſperarent, rex pernegauit: iam exercitato milite, animis auctior. Indignabundi Vngarorum nuncij, ad ſuos vacui reuertuntur: minitanturq́; ſubuertere omnia: & parato iam agmine proruunt: vicinos Dalmatas admonent, vt arma iungant ad vlciſcendos ſe, commeatus importent. Illi vbi in Saxones pugnandum audiuerunt, cum contumelia Vn-